

PRIMERA FE D'ERRADES

Sempre continuarà havent-hi errades. Les conceptuals, de fons, no són objecte d'aquesta primera fe: en tot cas, són les que ha d'advertir qui jutgi la tesi. Aquí ens limitem a dues menes bàsiques d'errada, la de bateig (també conceptual, però menys fonda), i la de mal d'ulls (aparentment, més superficial). Al damunt d'elles, la formal: en la portada hi havia de figurar *Bienni 1996-98*.

De les errades de bateig, se'n ressalten dos casos:

Allí on es diu *Part 1*, *Part 2*, i *Part 3*, caldria haver dit *Primer Terç*, *Segon Terç*, i *Últim Terç*. La puntualització es pot creure insignificant, però d'aquesta manera cobren major sentit la planificació i l'articulació global del discurs, tal com queda recollit en les imatges de les mans de l'àvia.

Així mateix, en la introducció al *Segon Terç*, o *Part 2* (pàgines 69 i 70), i potser en algun altre lloc, els noms dels seus quatre primers capítols apareixen en la seva primera versió i, per tant, no es corresponen als actuals: tanmateix, es pot fer la correlació amb facilitat.

Les errades de mal d'ulls es poden centrar en dos altres àmbits:

Cal convenir que l'ús de les cometes i dels guions és, ras i curt, erràtic: per qüestions diverses, entre les que s'hi pot comptar la *conversió* d'arxius informàtics, no s'ha pogut revisar tot el text sota criteris ortotipogràfics estrictes.

El mal d'ulls prové majorment de línies òrfenes i vídues (que, curiosament, s'han omès en el repàs de la nomenclatura familiar). Casos d'aquesta mena es poden contemplar en les pàgines 73 a 76; 129; 200 a 202; 270 a 274; 288 a 290; o en la secció dedicada a Smith, de la pàgina 431 enllà —amb els casos addicionals dels asteriscs, lletjos i malgirbats, de les pàgines 438 i 441. No hi fa res assegurar que cap d'aquests casos era així en el moment de lliurar el document a impremta: ara hi són. Com el *reformado* del peu d'il·lustració a la pàgina 200, que hauria de ser així, en cursiva; o les *Notes* de la pàgina 332, que no haurien de ser en negreta; o, el cas més evident, el garbuix de famílies sense revisar, per a les xifres de pàgina, en l'índex general.

L'últim peu d'il·lustració (p. 532) està embastat. Hauria hagut de dir alguna cosa com

Així pot acabar el conte: recordant els orígens, retornant als orígens, esbossant constel·lacions entre nebuloses, com un nou joc de llum i de tenebra.

Potser no afegeix gaire més llum al peu embastat, i caldria millorar-lo, però sembla que faci més final.

Als apèndixs, no s'han detectat errades de consideració. En aquest primer repàs, s'han escapolit amb d'altres.